

1798.

*

1. B

or

m

*

2. Har

95

re

H

*

3. Hag

B

ri

*

y Fib

Res

dec

am

de

*

5. Ti

19

14822

1798, 5.

ORDINARIVS
 IDEMQVE
 PROCANCELLARIVS
 SENIOR ET RELIQVI ASSESSORES
 FACVLTATIS IVRIDICAE
 LIPSIENSIS
 SVMMOS IN IVRE HONORES
 CVM SPE
 ALIQVANDO EX ORDINE LOCVM
 IN COLLEGIO OBTINENDI
 PRAECLARISSIMO CANDIDATO
 CAROLO AVGVSTO
 TITTMANNO

VITEBERGA SAXONI
 PHIL. DOCT. ET ARTT. LIBERALL. MAG.
 D. XIX. MART. A. C. MDCCXCVIII.
 COLLATOS INDICVNT

INSVNT
Responfor. Iur. LXXXVIII. LXXXIX. XC. et XCI.

RESPONS. LXXXVIII.

Quatenus uxor sine curatore constituto se valide obliget.

Quaestio haec primo aspectu otiosa esse, et, quod virgini vel viduae a curatore, id coniugi a coniuge praestandum expectandumque eo magis videri potest, quo magis Saxonia eum legitimum curatorem agnoscit. Adeoque regulae instar obtinere, quam iudex curatori largiatur, et cui deuinciat, eadem ex ipsis nuptiis potestate maritum frui, eidemque officio obstringi.

Verum enimvero partim ipsa res, partim iuris abusus admodum frequens, necessitatem induxit, inueniendi media, quibus mulierum securitati consuleretur.

Res ipsa. Quoniam non omnia coniugibus communia sunt, sed vterque etiam singulari et ab alterius rationibus discreto iure vitur, cui quicquam, vel negotio inter viuos peracto, vel dispositione in mortis euentum facta, detrudere, neutri, inuito altero, permittitur *v. Const. VII. Part. III.*

De quo si quid vxor mariti fauore remittere consilium init, suo et vxoris simul nomine maritum consentire, adeoque secum quasi ipso pacisci, et autorem in rem propriam fieri non posse, per se patet. Exemplum huiusmodi *Decis. XXIV.* praeberet, quae fundi vxorii venditionem ab vxore factam, quippe marito, ob successionem rerum mobilium, quae iure Saxonico ei debetur, proficuum ex solo mariti consensu perferri non sinit, vt potius praeterea curatoris mulieri a iudice adiuncti consensum requirat.

Et quoniam praeterea mulieres plerumque sibi ipsis non sapiunt satis, vt potius blanditiis maritorum facile omnia sibi persuaderi patiantur, prodesse potest, prudentem et bonum virum ad manum habere, eiusque consilio in negotiis alicuius momenti vti. Profecto haec ratio subesse debet legi patriae, quae d. XVIII. Nov. anno huius seculi XXII. in publicum prodiit, quae, quod attinet vxores, ita sancit: *Da hingegen wir die von denen Eheweibern bey Lebzeiten deren Ehemänner, ohne derselben, und anderer Vormünde, da ihnen dergleichen absonderlich verordnet, Vorbewußt und Authorität ausgestellte — — Verschreibungen und Handlungen an sich selbst und ipso iure dergestalt ungültig erklären, daß solche auch nach des Mannes Tode nicht für verbindlich zu achten, und weder die Wittbe noch deren Erben, daferne selbige das Weib nach des Mannes Absterben nicht etwa agnosciret, — — daraus belanget werden mögen.* Solis receptiis bonis per verba subsequencia adeo exceptis, vt quoad haec eandem, qua adultae virgines et viduae gaudent, po-
testa-

testatem iis concessam conspiciamus. Constituti enim curatoris consensus, quoniam, si talem non habent, superuacaneus habetur, oportet, vt propterea requiratur, ne contra ipsius mariti fraudes indefensae reliquantur. Coniungenda cum hac lege est alia, ex qua haec subiecta ratio magis perspicua prodit. Videlicet §. 1. Tit. VIII. Ordinat. Proc. Sax. Rec. vbi haec legimus; *Es wäre denn einem Eheweibe ein absonderlicher Curator in genere bestütiget, auf solchen Fall kann sie ohne denselben mit ihrem Ehemanne allein actus specialis mandati nicht expediren. Da sie jedoch auf Erinnerung des Richters oder Gegentheils, daß sie dergleichen curatorem habe, verschweigen würde, soll sie sich hernachmahls damit nicht zu behelfen haben, sondern daßjenige, so sie mit ihrem Ehemanne allein verrichtet, nichts destoweniger beständig seyn.*

Ex vtraque hac lege sequentem iuris patrii rationem constituo. Propter sexus imbecillitatem sic visum fuisse vxoribus patrocinari, vt iis concederetur, praeter maritum alium curatorem cooptare, eiusque consilio in iis rebus, quas marito commiserint, vti, vt, si circa has, inconsulto consiliario, mariti suasu obligationem inierint, ab hoc circumuentae habeantur, et restituantur, illaque restitutione tum demum, si, a creditore interrogatae, eiusmodi consiliarium sibi superesse negauerint, videlicet ob dolum hac negatione commissum, indignae habeantur. Consequitur ex his, si mulier conditioni ex chirographo a se et marito subscripto contra se institutae, exceptionem deficientis consensus curatoris sibi a iudice

dice adiuncti opponit, hanc defensionem legitimam existimandam esse, modo curatoris constitutio chirographo antiquior, neque ex hoc illius dissimulatio appareat.

Quae quo luculentius ex dd. ll. apparent, eo magis mirandum est, si fori vsum hac in re minus constantem conspiciamus.

Intelligebamus enim ex actis iudicialibus a Praefecto Stolpensi mens. Novembr. ad nos transmissis, eandem debitoricem eadem defensione munitam bis damnatam, semel absolutam. Et quanquam, in quibus causis damnatoriam retulerat sententiam, prouocationes ad summum tribunal interpositae reiectae fuerant, nos absolutoriam ex interposita leu-teratione acceptam in peiorem transformare nobis non posse videbamus. Assumere enim, dolose omissam esse constituti curatoris subnotationem, quod suspicor fundamentum fuisse sententiarum in causis adiectis, notissima illa iuris regula, quae donec probetur contrarium, quemlibet bonum praesumere praecipit, eo minus permittit, quo magis eam in re praesente §. I. Tit. VIII. *Legis Iudic. Nouiss.* confirmat. Cui, cur non aequae in negotiis extra iudicium peractis locus esse possit ac debeat, non apparet. Igitur, quemadmodum consultum est, debitoris asseuerationem, se annum aetatis vigesimum quintum superasse cambio inferi, ad hunc nostrum locum quod attinet, professio debitoricis, sibi praeter maritum curatorem non esse, ipsi chirographo inserta optimam creditori suppeditat cautionem.

Sed,

Sed, quoniam leges, quas adduxi, loquuntur, non est
 vt praeter nostrae sententiae copiam plura addam. Est vero
 haec: Nunmehr, was die dritte Beschwerde betrifft, aus den Akten
 so viel zu befinden; daß Klägerin die verursachten Prozeß-Kosten
 Beklagter zu erstatten nicht verbunden, sondern es sind selbige gegen
 einander aufzuheben: Und weil Klägerin anzuführen nicht vermocht
 hat, daß Beklagte gegen sie auf vorgängige Anfrage, ob sie einen
 ihr gerichtlich zugeordneten Curatorem habe, dieses verschwiegen,
 oder gar verneinet, in welchem Falle allein die Erl. Proz. Ordn.
 Tit. VIII. §. 1. die Uebergehung des bestätigten Curatoris für
 unschädlich geachtet wissen will, mithin es außerdem bey der im Be-
 fehle vom 18ten November 1722. enthaltenen Vorschrift bewendet,
 so bleibt es im übrigen der eingewannten Leuterung ungeachtet, bey
 dem am 30 May 1797. eröffneten, fol. 33 ff. befindlichem Urthel
 billig. V. R. W.

RESPONS.

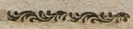
RESPONS. LXXXIX.

*Etiam hodie quinque liberi a munere publico
excusant.*

Dubitari poterat, excusatio a numero liberorum petita, ob-
lato tutelae vel alio ciuili munere, locum inter nos ob-
tineat an minus. Partim enim nuptiarum, ad quas ineundas
expositis praemiis euocare non oportet, fauor apud nos tan-
tus esse non potest. Quippe non omnes, soli legitimi hanc
vacationem *l. 2. §. 3. D. d. Excusat.* tribuunt. Partim illa,
quoad numerum, distinctio, tres, quatuor, an quinque sup-
petere debeant, quatenus pater vel Romae vel in Italia vel in
Prouinciis habitet, *pr. I. d. Excusat. ad Germaniam* nullo re-
spectu pertinere posse videtur. Siquidem Germaniam Roma
sibi nunquam subiicere valuit. Vt nec desint optime notae
interpretes SCHILTER *Exercit. 37. §. 155.* qui hanc immunita-
tem non vbique inualuisse confiteantur.

Verum, quoniam receptio Iuris Romani vniuersalis est,
nec illa immunitatis causa, a numero quinque liberorum re-
petita, *l. 3. C. d. his qui num. liberor. etc.* confirmata, nostrae ciui-
tatis rationi repugnat, vt eam potius *Lex Tutelar. Nouiss. Cap.*
IX. §. 1. in deferendo munere tutelae diserte probauerit, ean-

dem

dem muneri Iudicis pagani sibi oblato oppositam admittere,
interrogante Iudice pagi cui nomen est *Niedersteimleiß*, nuper
non dubitauimus his verbis: *Die weil dem Anführer I. G. Z. daß*
er sechs unerzogene Kinder habe, und außer seinem Nahmen nichts
schreiben könne, Theils nicht widersprochen, Theils solches als wahr
fol. 21. bekräftiget worden; So mag denselben, zu Folge der 103.
C. d. his, qui num. liberor. etc. und der Vormundsch. Ordn.
Cap. IX. §. 1. die Uebernahme des Richter-Amts nicht angefohnen
werden; Est ist auch derselbe mit Abforderung einiger Unkosten, als
welche Obrigkeits wegen zu übertragen, zu verschonen V. R. W.

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through or a ghost image.]

B

RESPONS.

 RESPONS. XC.

Qui veniam aetatis a Principe impetrauit, sua cessione nomen cui hypotheca accessit, in cessionarium, sine tutelaribus iudicii decreto, transfert.

Docemur, aetatis veniam a Principe minorenni datam id efficere, ut curatoris potestati eximatur, suisque rebus legem statuere valeat, ut tamen meditatus fundi alienationem iudicis decretum ex praecognita alienationis necessitate expectet. Restricti huius minorennium arbitrii fedes est in l. 2. §. 1. C. d. his qui ven. aetat. impetrau. cuius verba finalia haec sunt, *ita tamen, ut praedia sine decreto non alienent.* Copiosius idem Imperator CONSTANTINVS in l. 22. C. d. Administrat. tutor. res eas recenset omnes, quas non vult a curatoribus vendi, iudice tutelari inconsulto. Ex hac et ex l. 8. quin tot. tit. Digestor. d. reb. eor. qui sub. tutel. l. cur. si sine decr. n. alienand. l. supponend. intelligimus, iure Digestorum praediorum rusticorum venditionem, oppignorationem, et seruitutum constitutionem neque curatori, neque cum eius consensu minori patuisse, ut potius sola necessitas, a Praetore cognita, eiusque decreto confirmata eiusmodi alienationes demum validas

validas effecerit, eidemque solennitati subiecta esse iure Codicis urbana praedia. Ius nostrum *Lege tutelari* anno huius seculi octoagesimo secundo proditum media quasi via ingreditur, si rata quidem habita necessitate cognitionis, decretique a iudice tutelari instituendae et impetrandi, *Cap. XVI. §. 3.* huic, licet necessitas nulla subsit, limitatam, liberiolemque summo regimini potestatem largitur, perspecta pupilli minorisue utilitate, venditionis veniam decernendi.

Quae quum ita sint, quis facile dubitauerit, iure communi tutori et curatori vi administrationis ei concredita licere, pecuniam pupillo sub nexu hypothecae debitam recipere, nomen eiusmodi in solutum dare, aliamue ob causam eius dominium in alium transferre. Quod si quis propter oppignorationem fundi pupillaris tutori, inconsulto iudice, non concessam negare vellet, meo iudicio erraret. Fundum siquidem obligare prohibetur, ne eius venditioni via aperiat. Ecquis vero nummos, modo pecuniam ex fundo haereditario debitam exceperis, ob cautionem, quae mutuo, vel alius generis debito, ex hypotheca accesserit, rebus immobilibus annumerauerit. Certe legem et iuris rationem, ex qua hoc liceat, fateor, me scire nullam. Nec enim, si forte urgeas, hypothecaria actione ob debitoris moram rem ipsam creditorem consequi posse, hoc iure per eiusmodi nominis cessionem, adeoque re ipsa destitui, quicquam effeceris. Ut

enim taceam, debitorem potius praesumendum esse promissioni suae staturum esse, quam desitutum, nec nisi pretio per subhaftationem constituendo, fundum obligatum acquiri posse, ipsum ratiocinium iuris romani analogiae et rationi repugnat. Quae ne fraudulentum quidem debitorem, res suas alienare prohibitum, a commodo sibi oblato abstinendi facultate destituunt, *l. 6. D. quae in fraud. creditor.* Accedit, *d. tit. D. d. reb. eor. etc.* et *l. 22. C. d. administr. tutor.* exemptionem iuris, tutore per administrationem demandatam tributi, adeoque exceptionem continere, coarctandam sua natura, non ampliandam.

Ius nostrum, quod *d. Leg. Tutelari* omnem omnino differentiam tutelae et curae iure romano in variis capitibus stabilitam sustulit, arctioribus curatoris potestatem limitibus circumseribit, et non disertis quidem verbis, variis tamen argumentis *Cap. XV.* eiusque §. 12. comprehensis ei ius adimit, actiua, sic enim vulgo nominantur, minorennis nomina, incio et inconsulto iudice, in alium transferendi.

Quam ob rem, si vera est, quam iuris interpretes commendare solent, regula, aetatis veniam curatoris consensum, non iudicis decretum, supplere, consequitur, nostro iure aetate legitima minorem ex venia aetatis sibi a Principe tributa non posse nomina sua venditori in solutum dare, aliamve ob causam in alium transferre.

Verum

Verum enimvero quoniam regula illa ex Imperatoris
 CONSTANTINI his verbis, *ita tamen, ut praedia sine decreto non
 alienent*, promanavit, eamque *Lex tutelarum* nostra non dilata-
 vit, persuasum habeo, eam ultra causas, ob quas decreto se-
 cundum praecepta iuris Romani opus est, non pati extensio-
 nem. Quo magis eiusdem domesticae legis auctor, ab hac
 obligatione immunem profitetur, cui aetatis veniam largitur.

His rationibus conuictus, quum ante aliquot menses
 eiusmodi minorennis, nomen hypotheca munitum cedere
 paratus, eius pretium a pia causa peteret, quo fundi sibi com-
 parati venditori satisfaceret, equidem interrogatus, nihil pe-
 riculi subesse, respondere non dubitavi.

RESPONS. XCI.

Minori negotium, quod ei cum alio minore intercessit, noxium esse non debet.

Nuperrime, cuiusmodi nunquam dum prodisse memini, controuersia iudicio nostro subiiciebatur. Duo minorenes aequalem vterque pecuniam sorti commiserant, (*es hatte jeder ein Loos in der Lotterie genommen*) hoc pacto, vt, quod forte alterutri feliciter lucro cesserit, vtrique commune esset. Quod quum in vno contigisset, is partem lucri dimidiam alteri petenti negabat, causam interserens, sibi propter aetatem minorennem pacisci non licuisse. Actor in eadem conditione se constitutum, adeoque neutri priuilegium prodesse, contendebat.

Quid, si minor a minore captus fuerit, Romanorum iure statuendum sit, ex collatione *l. 11. §. antepen. et l. 34. princ. D. d. Minorr.* intelligimus. Vt videlicet, laesione ab vtraque parte apparente, eius, qui consumserit, melior sit conditio, alterique solum eatenus succurratur, quatenus ex consumptione lucrum alter perceperit. Secundum hanc rationem in propositae litis decisione distinguendum esse videtur, vt, si
quid

quid actor in ludo perdidisset, illud ex rei lucro restitueretur, caeterum vero hic a petitione absolueretur. Quicquid enim praeter damni reparationem actor petit, id ei lucro, et ex adversa parte damno futurum esset, si quidem pars lucri iure percepti rei patrimonio decresceret.

Notissima illa iuris regula, quae in aestimanda cuiuscunque negotii qualitate initium rei spectare iubet, rem nostram inprimis dubiam facit, et neutrum ab altero captum esse nobis persuadere videtur. Siquidem, quo tempore paciscebantur, virum alteruter lucri quid habiturus, an vterque ludo commissum perditurus esset, incertum erat, adeoque lucri spes duorum numero ex vtraque parte augebatur. Beneficium vero minoribus in iure concessum illi regulae aduersatur. Siquidem negotium per se iure perfectum supponit *l. 16. D. d. Minor.* et propter laesionem dein obuenientem laeso succurrit, gestumque rescindit. Num vero in exemplo proposito laesio statuenda sit *l. 24. §. 1. d. t.* in ancipiti relinquit.

Nostro iure propositae controuersiae decisio non aequae dubia apparet. Quod, quoniam pacto minores obligari omnino non patitur, *v. Leg. Tutelar. d. a. 1782. cap. XIII. §. 5.* vbi haec legitimus, *Hingegen kann ein Unmündiger sich einem andern ohne des Vormunds Einwilligung auf keine Weise verbindlich machen,* et *§. 6. In Ansehung ihrer Person, nicht aber wegen ihres Vermögens, sich verbindlich machen,* minoris conuentionem cum alio

alio minore, et eam cum maiore hoc vnum interest, vt qui-
 dem haec d. l. §. 3. minori paciscenti proficua esse possit, illa
 vero, quoniam eodem yterque iuris fauore fruitur, nihil
 actum esse censeamus, adeoque pactum neutri, si curatorum
 consensus non accessit, neque prodesse, neque obesse possit.
 Etenim quanquam donationi a minore faciendae curato-
 ri consentire non licet, quin pactum huiusmodi suo consen-
 su sustinere valeat, non dubito. Videlicet magis credibile
 est, perditum iri sorti commissum, quam lucro futurum, et
 spes ab ytraque parte aequae incerta, vt metum damni quem
 societas gignit spes lucri ex eadem oriunda facile compen-
 sarent. Inierant vero in re praesenti societatem insciis curatoribus,
 nihilque adeo actori deberi, a Senatu Zittauienſe conſulti, re-
 spondere non dubitauimus his verbis: *Daß Klägers I. G. H.*
Suchen wieder Beklagten G. H. nicht statt hat, adiect. ratt.? *Ob-*
wohl die Uebereinkunft, wonach einer dem andern verspricht, daß er
den aus seinem Lotterie - Loose zu hoffenden Gewinn mit ihm theilen
wolle, wenn ein gleiches Versprechen Gegenſeits geschehen, wegen der
Ungewißheit, welchem das Glück günstiger seyn werde, und wegen
verdoppelter Hoffnung zum Gewinne für nachtheilig nicht zu achten
ist; Und in Bourtheilung des Rechts Bestands bürgerlicher Handlung-
en nach der Rechts - Regel initium rei spectandum, auf deren
Anfangs gehabt Beschaffenheit Rücksicht zu nehmen ist; Hiernächst
unmündigen l. 24. §. 1. d. Minor. zu pacisciren nicht verbothey,
viel-

vielmehr nur denen wieder selbige aus Verträgen erwachsenden Verkürzungen abzuhelpfen, dieser Rechts-Behelf jedoch l. 11. penult. eod. wieder eben sowohl privilegirte Personen ihnen nicht zu gestatten ist; Diesemach, daß die erhobene Klage auf gültigen Rechtsgrunde beruhe, es den Anschein gewinnt:

Dennoch aber und dieweil der rechtliche Satz initium rei spectandum est, wieder die Rechts Wohlthat der Wiedereinsetzung in vorigen Stand nichts wirket, wobey vielmehr eine rechtsgültige Handlung vorauszusetzen, und nur auf den daraus erwachsenen nachtheiligen Erfolg Rücksicht zu nehmen ist, l. 16. pr. d. Minor. Auch, wenn zween gleich privilegirte Personen zusammen treffen, gedachte Rechtswohlthat nicht dem, welcher etwas zu gewinnen oder wieder zu erlangen, sondern, welcher Nachtheil zu vermeiden oder einem bevorstehenden Verluste zu entgehen sucht, zum Vortheile gerichtet, s. l. 11, §. 6. l. 34. d. tit. et. DD. Sowohl insonderheit nach heutigen Rechten, s. Vormundsch. Ordn. Cap. XIII. §. 5 sq. Unmündige in keine Verbindlichkeit gesetzt werden mögen, welchemnach, wenn beyde paciscenten unmündig, zwar keiner von beyden durch den Vertrag, inmaassen außerdem d. l. §. 3. wohl geschehen kann, etwas zu gewinnen, eben so wenig aber auch eines Theils seines Vermögens verlustig werden mag, wie gleichwohl geschehen würde, wenn Beklagter von dem ihm rechtmäßig zu gefallenem Gewinne Klägern die Hälfte abgeben müßte, so ist etc.

Has prelo committendi meditationes dedit occasionem
Vir Consultissimus

CAROLVS AVGVSTVS TITTMANN

qui hanc nobis exposuit vitae suae adhuc transactae rationem:

Natus sum Wittenbergae a d. XII. Sept. MDCCLXXV.
patre CAROLO CHRISTIANO Theologo tum Wittenber-
genfi, matre CAROLINA REGINA e gente SCHLEVSS-
NERIA. Prima elementa, quibus puerilis aetas imper-
tiri solet, mihi tradidit DRASDO, nunc Praepositus et
Superintendens ecclesiae Kembergensis. Deinde HESS-
LERO consobrino traditus sum, nunc pastori Collocha-
viensis ecclesiae, qui in me non solum edocendo, sed
etiam educando tantam et tam indefessam collocavit ope-
ram, ut de iuventute mea, omnique vita summa sibi me-
rita parauerit. Cum vero pater optimus Dresdam vo-
caretur ad munera consilarii supremi senatus ecclesiasti-
ci et Superintendentis A. MDCCLXXXIX, ibi tradi-
tus sum FISCHERO eidem quoque consobrino meo, nunc
Super-

Superintendenti Iutercocensi, cuius tanta fuit in me instituendo cura atque diligentia, vt felicissimam mihi reddiderit iuuentutem meam optimi viri disciplina. Qui vero, cum ad ecclesiam esset admotus, per sex fere menses audiui BEVTLERVM scholae Crucianae Conrectorem, qui multa eaque eximia de me sibi merita parauit. Ita factum est vt A. MDCCXCIII. in academiam me conferre possem. Tum vero Lipsiam me contuli, non, quod mihi displiceret vrbs patria, sed quod illuc me vocaret amor fraternus, ibique Rectore CAESARE in numerum ciuium academiae receptus sum. Studiorum initia a Philosophia feci, in eaque audiui CAESAREM, Logicen tradentem, HEYDENREICHIVM ius naturae et ius publicum vniuersale, SEBASIVM mathefin puram, FRATREM denique carissimum Psychologiam empiricam explicantem. FORBIGERVS Rhetoricen me docuit. Neque historicas scholas neglexi, sed WIELANDVM in historia Imperii et arte diplomatica magistrum habui, in historia vniuersali FRATREM, cuius sub auspiciis per biennium

et sex menses differendo et scribendo, de rebus philosophicis, me exercui. Interea summis usus sum in Iuris disciplina magistris. Nam historiam iuris a STOCKMANNO, Institutiones, Pandectas, ius Germanicum et Saxonicum ab HAVBOLDO accepi, ius publicum a BIENERO, ius feudale a RAVIO, ius canonicum, criminale et ordinem tractandi iudicia criminalia ab ERHARDO. Processum vero et artem relatoriam EINERTVS me docuit, IVNGHANSII examinatorias scholas practicasque frequentavi. Quorum celeberrimorum magistrorum institutione cum per biennium et sex menses ita usus fuisssem, vt si nulli inde fructus in me redundassent, ipse accusandus essem, scripsi Dissertationem *de delictis in vires mentis humanae commissis*, eamque a d. VI. Octobr. MDCCXCV. praefide ERHARDO defendi. Quo facto Göttingam me contuli, ibique summos magistros habui BOEHMERVM, beatum illum, in iure feudali, PÜTTERVM in iure publico et iure priuato principum, RVNDIVM in doctrina de successione Germanica, WALDEKIVM in iure privato Rom. Germ.

Germ. atque de controuersis iuris, MEISTERVM in iure criminali, SPITTLERVM in historia ciuitatum Europae et Imperii Germanici, GRELLMANNVM in Statistica Germaniae, FEDERVM denique in arte disputaui. In certamine litterario vero ciuium academiae Georgiae Augustae, a Rege magnae Britanniae constituto, tam felici mihi esse contigit, vt praemio proposito ab Iureconsultorum Ordine ornaretur libellus meus *de ambitu et limitibus iuris supremae inspectionis e natura rei et principiis iuris publici tam vniuersalis quam Germanici rite ponendis* conscriptus, a d. IV. Iun. MDCCXCVL. His negotiis occupatus integrum annum Göttingae absumsi, atque hoc tempus insignis Excell. GRELLMANNI fauor ac beneuolentia, et ICTOR. RVNDII fil. ac SCHOENEMANNI amicitia suauissimum mihi reddidit et iucundissimum, cuius nunquam apud me peribit memoria. Redii tandem in patriam mihi semper desiderabilem exeunte anno, Lipsiaeque ad festum Michaelis summos in Philosophia honores accepi, et iuris Romani disciplinam priuatissime docui. Insequenti

quenti vero anno examini Iureconsultorum me subieci,
 a quibus cum studia mea non plane improbari intellige-
 rem, brevi post examen, quod rigorosum vocant, susti-
 nuim. Atque ab hoc inde tempore varias praelectiones
 habui super iure criminali, ordine tractandi iudicia crimi-
 nalia, iuris criminalis historia, Institutionibus et Pande-
 ctis. Denique Commentationem, *de causis auctoritatis*
iuris canonici in iure criminali Germanico conscripsi, cuius
 partem primam Amplissimi Philosophorum Ordinis au-
 ctoritate a. d. XXIV. Febr. MDCCXCVIII, partem
 secundam vero a. d. Cal. Mart. eiusdem anni Illustris Iu-
 reconconsultorum Ordinis auctoritate pro summis in utroque
 iure obtinendis honoribus defendi.

Quibus speciminibus omnibus ac certaminibus quam
 gloriose defunctus esset, et probasset, se non minus laudabi-
 liter in studio Iuris versari, quam S. V. Pater, et frater natu
 maior in Sacris Pandectis, summos in Iure honores ei tribue-
 re, simulque copiam facere, in collegio nostro aliquando affi-
 dendum, eo minus dubitauimus, quo confidentius speramus,
 hanc rem academiae nostrae et rei publicae salutarem esse fu-
 turam.

Haec

Haec igitur omnia more a maioribus accepto rite per-
acta esse, his litteris et adiecta hac tabula testamur.

Scribeb. Lipf. Domin. Iudic. A. C. MDCCXCVIII.

L I P S I A E
EX OFFICINA SAALBACHIA.

12239.1
Le

23

1777

Hæc igitur omnia more & maiorius excepto his hæc
acta esse his litteris et sigillis hæc tabula testatur.
scripsit. Læd. Dæm. hæc. A. C. MDCCLXXVII.

J. P. S. I. A. E.
EX OFFICINA SÆLABORII.

L

II

I N

PAV

VD18

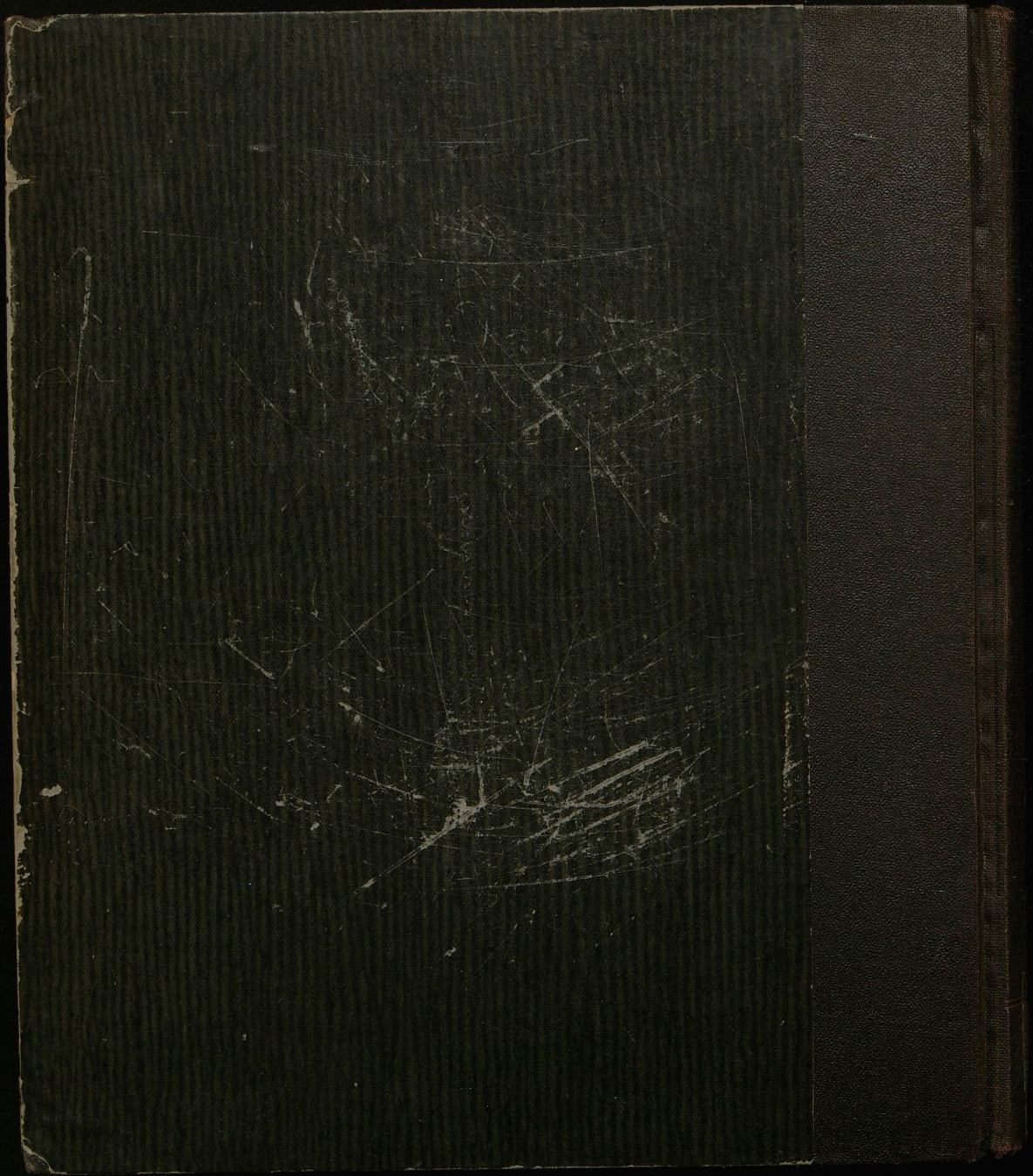
56.

ULB Halle

3

004 996 720

11822

1798, 5.

ORDINARIUS
 IDEMQVE
 PROCANCELLARIUS
 SENIOR ET RELIQVI ASSESSORES
 FACVLTATIS IVRIDICAE
 LIPSIENSIS

ORES
 DCVM
 IDATO
 VSTO
 MAG.
 III.
 T
 XC. et XCI.

